

# ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1097

гр. Варна, 21.03.2024 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ ГО,** в закрито заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ирена Н. П.а

Членове: Ивелина Влагова  
мл.с. Марина К. Седова

като разгледа докладваното от Ивелина Влагова Въззивно гражданско дело № 20243100500553 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по въззивна жалба с вх. № 97341/28.12.2023г. по регистратурата на ВРС от М. Й. Т., ЕГН \*\*\*\*\* и С. С. Р., ЕГН \*\*\*\*\*, чрез процесуалния им представител срещу Решение № 4099/15.12.2023г. постановено по гр.д. № 14478/2023г. по описа на ВРС, 31-ви състав, с което е **ОТХВЪРЛЕНА** молбата на жалбоподателките за налагане на мерки за защита от домашно насилие по ЗЗДН срещу С. Д. Р. ЕГН \*\*\*\*\* чрез задължаване на ответника да се въздържа от упражняването на такива срещу молителките; да се отстрани от съвместно обитаваното жилище в гр.Варна, ул.“Цар Борис III“ №34; да му се забрани да ги доближава на разстояние по-малко от 200м. за максималния законов срок; да се забрани на ответника да доближава жилището на молителките на горния адрес, местоработата им и местата за социални контакти и отдиш на разстояние по-малко от 200м. за максималния законов срок; да се задължи ответника да посещава специализирани програми за преодоляване на агресията и справяне с гнева и да се наложи на ответника глоба и жалбоподателките са **ОСЪДЕНИ** да заплатят на С. Д. Р. сторените по делото разноси в размер на 1100 лева, на основание чл.78 от ГПК.

Във въззивната жалба се правят оплаквания за постановяване на обжалваното решение при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон.Поддържат, че и двете жалбоподателки са процесуално легитимирани да търсят защита по ЗЗДН доколкото са съответно лице съжителстващо с ответника и негова дъщеря, по отношение на които са реализирани от ответника актове на психическо домашно насилие. Считат, че същите са доказани с ангажираните по делото гласни доказателства и установени с изготвените от молителките декларации по чл.9, ал.3 от ЗЗДН.

Позовават се на допуснатото от първоинстанционния съд процесуално нарушение изразяващо се в неизискването на справка за съдимост на ответника и такава за наложени му

мерки по реда на ЗЗДН. Молят обжалваното решение да бъде отменено и молбата за налагане спрямо ответника на мерки по ЗЗДН да бъде уважена. Претендират за присъждане на съдебно-деловодни разноски за двете съдебни инстанции.

В срока и по реда на чл.17, ал.4 от ЗЗДН въззиваемата страна – С. Д. Р., чрез процесуалния си представител е депозирал възражение по въззивната жалба. Заявява становище за неоснователността ѝ, във връзка с което моли да бъде оставена без уважение. Счита, че решението е постановено при правилен анализ на събраните доказателства, поради което се явява правилно и законосъобразно. Моли решението да бъде потвърдено и да бъдат присъдени сторените във въззивното производство съдебно-деловодни разноски.

Постъпила е и частна жалба, вх.№ 16461/27.02.2024г. от М. Й. Т., ЕГН \*\*\*\*\* и С. С. Р., ЕГН \*\*\*\*\*, чрез процесуалния им представител срещу Определение № 1788/12.02.2024г. постановено по гр.д.№ 14478/2023г. по описа на ВРС, с което е оставена без уважение молбата на жалбоподателите за изменение на постановеното решение в частта за разноските по реда на чл.248 от ГПК.

В жалбата се посочва, че недопустимо съдът е поставил жалбоподателките в неравнопоставено положение приемайки представените от насрещната страна доказателства за разноски без да им е предоставил възможност да се запознаят с тях и да направят своевременно възражение за прекомерност. Отделно от това счита, че необосновано съдът е присъдил разноски в полза на ответника в почти трикратен размер без по делото да са извършвани особени процесуални действия или да се отличава с фактическа или правна сложност. Пзовава се и на практика на съда в Люксембург, според която националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба по отношение на страната, осъдена да заплати съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, когато тази страна не е подписала никакъв договор за адвокатско възнаграждение. Моли обжалваното определение да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което молбата за изменение на съдебното решение в частта за разноските да бъде уважена. Претендира за присъждане на съдебно-деловодни разноски.

В предоставения срок по чл.276, ал.1 от ГПК насрещната страна С. Д. Р., чрез процесуалния си представител е депозирал писмен отговор на частната жалба, с който моли обжалваното определение да бъде потвърдено предвид на това, че е правилно, обосновано и законосъобразно.

#### По допустимостта на обжалването:

На основание чл.267, ал.1 от ГПК при служебна проверка съдът констатира, че въззивната и частната въззивна жалби са допустими. Депозирани са от активно легитимирана страна по делото, имаща правен интерес от обжалването, в срока по чл. 17, ал. 1 от ЗЗДН /чл.275, ал.1 от ГПК/ и отговарят на съдържателните изисквания за редовност по чл.260 и чл.261 от ГПК вр. чл. 17, ал. 2 от ЗЗДН.

С въззивната жалба и отговора към нея не са обективирани искания за събиране на нови доказателства.

Във връзка с наведените от въззивниците твърдения за допуснати при първоинстанционното разглеждане на делото процесуални нарушения досежно неизискването по заявеното от молителките искане по чл.9, ал.4 от ЗЗДН на справки за съдимост на ответника и за наложени му мерки по ЗЗДН, настоящият съдебен състав намира, че такова нарушение е налице. Искане за изискването им е направено от молителките в сезиращата съда молба, а съгласно разпоредбата на чл.9, ал.4 от ЗЗДН, в приложимата към датата на постъпване на молбата редакция на закона, по искане на молителя съдът служебно изисква за извършителя посочените справки. На основание горното от ВРС следва да бъдат изисквани посочените справки.

Делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, като с оглед технологичното време за изискване, изготвяне и изпращане на посочените справки от ВРС, насрочването следва да стане в по-дълъг от законоустановения 14-дневен срок по чл.17, ал.5 от ЗЗДН.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски окръжен съд

## **ОПРЕДЕЛИ:**

**ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба** с вх. № 97341/28.12.2023г. по регистратурата на ВРС от М. Й. Т. и С. С. Р. срещу Решение № 4099/15.12.2023г. постановено по гр.д. № 14478/2023г. по описа на ВРС, 31-ви състав, **КАКТО и частна жалба**, вх.№ 16461/27.02.2024г. от М. Й. Т. и С. С. Р. срещу Определение № 1788/12.02.2024г. постановено по гр.д.№ 14478/2023г. по описа на ВРС.

**ИЗИСКВА**, на основание чл.9, ал.4 от ЗЗДН, **от РС-Варна справка за съдимост** на лицето С. Д. Р. ЕГН \*\*\*\*\*, както и справка за наложени на същото лице мерки по ЗЗДН, които да бъдат изпратени във ВОС, по номера на настоящото дело, в срок до 08.04.2024г.

**НАСРОЧВА** производството по в.гр.д.№ 553/2024г. за разглеждане в открито съдебно заседание на **10.04.2024г. от 09:30 часа**, за която дата и час да се призоват страните, чрез процесуалните им представители. На въззивниците да се изпратят копия от депозираните отговори по въззивната и частната въззивна жалба.

**ОПРЕДЕЛЕНИЕТО** не подлежи на обжалване.

Председател: \_\_\_\_\_

Членове:

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_